

Z wokandy: Spór o loty widokowe wodnosamolotem zakończony uchyleniem decyzji organów

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: czwartek, 26, luty 2026 10:46

Mateusz Jabłoński

Odslony: 331

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie wyrokiem z 8 stycznia 2026 r. (sygn. II SA/Sz 728/25) uchylił decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie oraz poprzedzającą ją decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie w przedmiocie cofnięcia bez odszkodowania pozwolenia wodnoprawnego. Sprawa dotyczyła pozwolenia udzielonego na szczególne korzystanie z wód jeziora J. w związku z prowadzeniem lotów widokowych wodnosamolotem.

Pozwolenie wodnoprawne zostało wydane w kwietniu 2021 r. na okres 30 lat i obejmowało możliwość startów, lądowań, kołowania oraz cumowania wodnosamolotu określonego typu na wyznaczonym obszarze jeziora. W 2023 r. pozwolenie to zostało przeniesione na spółkę prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie lotów widokowych.

Organy Wód Polskich wszczęły w 2024 r. postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia, powołując się na art. 415 pkt 5 ustawy Prawo wodne. Uznały, że spółka nie korzystała z uprawnień wynikających z pozwolenia przez okres co najmniej dwóch lat. Wskazywano przy tym, że w praktyce nad jeziorem realizowane były loty śmigłowcem, a nie wodnosamolotem, co miało świadczyć o niewykonywaniu pozwolenia wodnoprawnego.

WSA w Szczecinie nie podzielił stanowiska organów. Sąd przypomniał, że cofnięcie pozwolenia wodnoprawnego na podstawie art. 415 Prawa wodnego ma charakter uznaniowy. Oznacza to, że samo zaistnienie przesłanki w postaci niekorzystania z uprawnień przez określony czas nie prowadzi automatycznie do cofnięcia pozwolenia. Organ jest zobowiązany do wszechstronnego ustalenia stanu faktycznego oraz wyważenia interesu publicznego i interesu strony. Sąd zwrócił uwagę, że organ przeniósł pozwolenie wodnoprawne na spółkę po niemal dwóch latach od jego wydania, nie podnosząc wówczas zastrzeżeń co do wcześniejszego niewykonywania uprawnień. Istotne znaczenie miały również okoliczności związane z epidemią COVID-19, która w okresie obowiązywania pozwolenia istotnie utrudniała prowadzenie działalności gospodarczej.

WSA podkreślił również, że organy koncentrowały się na działalności polegającej na lotach śmigłowcem, która nie była objęta pozwoleniem wodnoprawnym i nie mogła stanowić podstawy do cofnięcia decyzji wydanej dla innego statku powietrznego. Kwestie zgodności lotów śmigłowcem z przepisami lotniczymi lub środowiskowymi pozostają poza zakresem art. 415 pkt 5 Prawa wodnego. Sąd zwrócił także uwagę, że pozwolenie zostało wydane na 30 lat, a spółka od momentu jego przejęcia podejmowała działania przygotowawcze, w tym uzyskanie uprawnień przez pilota oraz zawarcie umowy leasingu wodnosamolotu jeszcze przed wydaniem decyzji cofającej. W tym kontekście istotna była również zasada ochrony interesów w toku oraz zaufania do państwa.

W konsekwencji sąd uznał, że organy przekroczyły granice uznania administracyjnego, a decyzje zostały wydane z naruszeniem przepisów postępowania. Podkreślono, że organ nie może poprzestać na mechanicznym stwierdzeniu spełnienia przesłanki ustawowej, bowiem konieczne jest zbadanie, czy cofnięcie pozwolenia jest proporcjonalne i czy uwzględnia sytuację strony, w tym poniesione nakłady oraz etap realizacji przedsięwzięcia. Sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania.

Wyrok WSA w Szczecinie z 18 stycznia 2026 r. (sygn. II SA/Sz 728/25)

Źródło: [CBOSA](#)